

PANCREATITIS

DEFINICIÓ I CAUSES DEL PROCÉS.

El pàncrees és una glàndula funció dual que es troba a la part anterior de l'abdomen. Es troba just per sota de l'estómac i al costat de la part superior de l'intestí prim.

El pàncrees compleix dues funcions importants:

- La principal funció endocrina o hormonal del pàncrees és responsable de la regulació de sucre en sang a través de la seva producció d'hormones importants, una d'elles és la insulina.
- L'altra funció consisteix en la producció de productes químics especials, o enzims, que són essencials per a la digestió d'aliments. Aquests enzims estan normalment inactius en el pàncrees fins que es necessitin durant els àpats. En els àpats, els enzims que s'alliberen en els conductes, desemboquen en l'intestí prim. Un cop allà, s'activen i actuen com a enzims potents químics que descomponen els aliments ingerits en petites partícules.

La pancreatitis és la inflamació del pàncrees i es desenvolupa quan els enzims que es produeixen i emmagatzemen en el pàncrees s'activen i comencen a digerir al propi pàncrees, es desenvolupa una inflamació local i sistèmica, derivant en fallada multiorgànica.

QUÈ CAUSA LA PANCREATITIS?

En molts gossos i gats amb pancreatitis no hi ha evidència de factors predisponents (diètes grasses, obesitat) i la causa és, per tant, desconeguda. En el gos, la presència de malaltia gastrointestinal prèvia, traumatisme abdominal i certs fàrmacs i malalties metabòliques incrementen el risc de pancreatitis aguda. Els signes clínics de pancreatitis són molt variables: apatia, anorèxia, vòmits, dolor abdominal, diarrea, febre, deshidratació... En els gats solen ser més subtils que en el gos.

QUINS SÓN ELS SÍMPTOMES DE LA PANCREATITIS?

Gossos (característicament hi ha aparició sobtada d'alguns dels símptomes següents):

- Vòmits, generalment de color groc a causa de la bilis
- Molèstia abdominal
- Pèrdua completa de gana
- Diferents graus de depressió mental, depenent de la severitat de la condició
- Excrements líquides
- Depressió
- Febre
- Deshidratació

Gats (poden mostrar signes similars, però molts gats són més subtils de la seva malaltia, amb res més que):

- Depressió mental
- Pèrdua de la gana
- Marcatge d'inactivitat
- Els vòmits poden o no estar presents

COM ARRIBEM A DIAGNOSTICAR LA CAUSA?

Inicialment realitzarem la anamnesis del cas: significa conversar amb el propietari, de manera que ens doni detalls sobre el succeït .Seguidament farem un examen físic complet del pacient.

La anamnesis i l'exploració física ens donaran una base clínica de treball, però serà necessari continuar amb el protocol diagnòstic per a aproximar-nos al diagnòstic definitiu. Recordem que arribar a concretar la causa de la malaltia ens permetrà instaurar un tractament més específic i, per tant, amb majors possibilitats d'èxit.

El diagnòstic de pancreatitis es sospita per la història , signes clínics i un patró suggestiu d'anormalitats en l'analítica. La confirmació del diagnòstic pot ser difícil, però les proves més útils inclouran:

- Radiografies abdominals, ecografia abdominal.
- Hemograma, bioquímiques sanguínies, determinació de enzims pancreàtics en sang.
- Urianàlisi, coprològic.
- Rentat peritoneal diagnòstic....
- En ocasions, examen i biòpsia quirúrgica
- Test de la immunoreactivitat de la lipasa pancreàtica

TRACTAMENT

El tractament de la pancreatitis ha de començar tan aviat com sigui possible. Quan és possible, s'ha de tractar la causa desencadenant de la pancreatitis, tot i que en la majoria dels casos es considera idiopàtica (causa desconeguda).

- La majoria dels pacients greument afectats, s'inicien cures intensives, on rebran un catèter intravenós per permetre l'administració intravenosa de líquids, la qual cosa ajudarà a restaurar la pressió arterial normal. També pot ser indicat realitzar una transfusió de plasma.
- Altres medicaments que poden ser indicats són els antibiòtics, la insulina, certs anticonvulsius, antiemètics i protectors gàstrics contra úlceres, i medicaments especials per ajudar a restaurar la motilitat normal de l'intestí, maneig del dolor, plasma.

Hi haurà moments en què el pacient amb pancreatitis es beneficiarà de la cirurgia. El cirurgià té l'oportunitat de remoure el teixit no saludable, eliminar qualsevol acumulació de pus, i pot insertar una alimentació especial amb tub de jejunostomia (J-tub) a l'intestí prim, el qual sortirà de la paret del cos, permetent així un mitjà de proveir nutrició a la seva mascota, mentre que l'animal es recupera.

Resumint, no existeix un tractament plenament específic, sí de suport. Implica control hospitalari, fluidoteràpia i ingesta (si no es produeixen vòmits) de forma extremadament controlada. En certs casos pot requerir-se nutrició parenteral o altres alternatives d'alimentació (tub jejunostomia). S'administra tractament simptomàtic, i etiològic si es coneix la causa, una dieta baixa en greix.

Pot arribar a desenvolupar-se diabetis mellitus o requerir-se d'enzims pancreàtics sintètics. Pronòstic reservat, podent existir remissió completa dels símptomes, amb possibles recidives, o avanç fatal de la malaltia.

Possibles seqüeles de la malaltia poden ser: diabetis mellitus insulino-depenent, insuficiència pancreàtica exocrina, pancreatitis recurrents.